

færdighed, forekommer det mig, som Landets Erhvervsliv burde være fritaget for at blive Genstand for, først og fremmest da fra Statsministerens Side.

Den højtærede Statsminister undrede sig over, at vi fra Venstres Side gør Modstand mod en Lovgivning af denne Karakter, fordi, siger den højtærede Minister, en saadan Lovgivning netop vil tjene de Befolkningsslags Interesser, som vi repræsenterer. Ja, her stikker jo den klasseprægede Mand Hestefoden frem, endog som Statsminister kan han ikke undlade at fremføre som Begrundelse for et Forslag, der dog tager langt Sigte, og som Begrundelse for, at dette eller hint Parti skal slutte sig til det, at netop denne eller hin Klasse maa antages at være interesseret i, at et saadant Forslag gennemføres. Mon det dog ikke vilde være passende for Landets Styre, om man blev i Stand til at hæve sig op over det Niveau, hvoraf man ganske vist er fremvokset, om man i den Egenskab, hvori de Herrer paa Regeringsbænkene nu virker, hævdede sig op til at kunne anlægge et alment, et Samfundssynspunkt paa Spørgsmaal af den Art? Vi spørger i vort Forslag og ved vore Overvejelser af hele dette Problem ikke, om denne eller hin Samfundsklasse kan ønske dette eller hint, men vi spørger, om det i det hele taget er forsvarligt at skride til en Lovgivning af den Art, og vi maa, idet vi søger for os selv at besvare dette Spørgsmaal, og idet vi søger at udforme Svaret saaledes, som vi vilde give det i det Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed, som vi har forelagt, ogsaa se hele dette Spørgsmaal i Belysning af Grundlovens § 81, som tilsikrer Landets Borgere Nærings- og Erhvervsfrihed. Jeg synes, at der, netop ogsaa ud fra den Bemærkning, jeg fremsatte i min første Tale om denne Sag, gaaende ud paa, at jeg ikke følte mig fuldt overbevist om, at det af Regeringen stillede Forslag taalte Belysning ud fra Grundlovens § 81, havde været al mulig Grund for den højtærede Statsminister til at beskæftige sig med dette alvorlige Problem. Han kunde da særdeles vel uden Skade have ladet adskilligt af det ligegyldige, han opholdt Tingets Tid med i Aftes, ligge — naa, Skaden var ikke saa stor, for der var jo ingen Medlemmer til Stede.

Den højtærede Minister udtalte, at det vilde være vigtigt, om vi snarest muligt kunde naa til at faa et virkeligt Prisfald. Men tror nu den højtærede Minister virkelig, at dette er Vejen dertil, naar det overalt i Verden har vist sig, at et Fremstød

mod disse økonomiske Fænomener, som dette Lovforslag angaar, med Forbud og Straf, med Undersøgelseskommission, som faar Adgang til at trænge ind i de forskellige Forretningsomraader, er resulteret i, at de løsere Sammenslutninger, de løsere Aftaler, som dog lod nogen Selvstændighed aaben for den enkelte forretningsdrivende, som *Følge af* disse Forbud er blevet afløst af de ganske anderledes tæt sammen-sluttede Kredse, der, med Opgivelse af al Selvstændighed, i Almindelighed underjor-disk, uden at det har været muligt at faa Sagen frem i Dagens Lys, har søgt igennem Koncentration at naa til en Udøvelse af Magt i disse Forhold, som den løsere Aftale, Karteller, ikke besidder? Tror da virkelig den højtærede Minister, at han ved en saadan Lovgivning i Løbet af kort Tid virkelig kan gennemtvinge et Prisfald? Jeg tror, det modsatte meget let vil blive Tilfældet. Det, som den højtærede Minister kunde gøre, og som vilde være fremmende baade for et snarligt Prisfald og for et effektivt Lønfald, stærkere, end det vil blive, naar vi faar Februar-Pristallet og den Regulering, som skal hvile derpaa, er at føre en Politik her i Landet, som under Hensyn til Kronens saa stærkt øgede Købeevne betød en Lempelse af Skatter og Afgifter og Takster i det hele taget, ikke blot i Staten, men ogsaa f. Eks. i den store Kommune, hvori vi i Øjeblikket befinder os, og hvori, saa vidt jeg ved, den højtærede Ministers Partifæller viser en saare ringe Tilbøjelighed til at gaa i den Retning, men hvor man tværtimod fører en Politik, som vil føre ud i en forøget Beskatning, en Beskatning, som man forsvarer med de højst mærkværdige Ord, at en ny Skat maa der til, for nu er det saa længe siden, Folk har faaet en saadan. Jeg tror, at Trangen til og Længselen efter at blive præsenteret for en Foranstaltning af denne Karakter ikke er saa synderlig stor.

Jeg maa ogsaa udtale min Forbavelse over, at den højtærede Statsminister paa den Maade, han gør, har vendt sig imod Detailhandlerne, den lille forretningsdrivende. Den højtærede Statsminister siger: Alt for mange hutler sig igennem ved at stille sig op i en tom Butik. Det er en Om-tale af den, der søger sit Erhverv gennem Omsætning i lille Format, som ikke er smigrende, i alle Tilfælde ikke for den højtærede Statsminister. Men man kunde let spørge: Hvor vil da den højtærede Statsminister anbringe de vedkommende? Han sagde, at de burde tage Plads i Fabrikkerne og indenfor Virksomhederne. Ja, for